

‘Ik ben wel een beetje een controlfreak’

November 2010 | Interview

Als peuter waren haar eerste woordjes: zélf doen! En nog steeds heeft actrice Anna Drijver (27) de touwtjes het liefst zelf in handen. Reden voor haar om naast al haar televisie- en filmprojecten ook nog eens een roman te schrijven: *Je blijft*. Een openhartig gesprek over angst, haar nieuwe liefde en vreemdgaan.

Haar laatste vrije dag kan ze zich amper herinneren, zo druk is ze het afgelopen jaar in de weer geweest met repetities en draaidagen. Toch is er op het gezicht van Anna Drijver geen spoor van vermoeidheid te zien. Sterker nog: bruisend van energie komt ze op haar omafiets aanrijden, haar krullen dansend in de wind en één grote waterval van woorden. De reden? Haar debuutroman *Je Blijft* die ze tussen alle bedrijven – ’s avonds laat of in een hoekje op de set – heeft geschreven. “Als ik aan mijn boek denk, dan word ik helemaal gelukkig,” vertelt ze terwijl ze een koffie verkeerd besteld. “Het is zo heel anders dan alles wat ik ooit heb gedaan, zo bijzonder.”

Aan het eind van de zomer van 2009 kwam ze op het idee, vertelt ze. “Ik had heel veel gefilmd: voor *De Co-assistent*, *Komt een vrouw bij de dokter* en de dramaserie *Levenslied* die in januari op tv komt. Tijdens de opnames heb je maar een heel klein deel wat je zelf kunt invullen. Er is een script, er is een regisseur. Bijna alles staat van tevoren vast en eigenlijk ben ik daar te eigenwijs voor. Ik wilde zélf iets bedenken en uitvoeren. Een heel universum creëren. Toen kwam de gedachte om een boek te schrijven in me op en niet veel later zat het hele verhaal al in mijn hoofd.”

Je blijft gaat over de geliefden Dora en Daaf die als bijbaantje begrafenissen van mensen zonder nabestaanden afgaan. Tot Dora op een dag bij een begrafenis voor een zaal bekenden staat en in de kist naast haar Daaf ziet liggen. Haar wereld stort in en ze verliest alle grip op haar leven. “Het boek is niet autobiografisch,” vertelt Anna. “Maar het onderwerp komt wel voort uit mijn grootste angst: iets, iemand of jezelf verliezen. Daar kan ik ’s nachts wakker van liggen, helemaal toen ik tijdens het schrijven heel erg verliefd werd op iemand. Sommige delen van het boek heb ik hardop huilend geschreven, zoveel pijn deed alleen al de gedachte dat ik iemand kwijt zou raken.”

Het klinkt alsof je graag grip hebt op alles en iedereen om je heen. Klopt dat? Lachend: “Ik ben wel een beetje een controlfreak. Ik weet wat ik wil en bemoei me zelfs met de kleinste details. En ik leg graag dingen vast. Mijn moeder is ooit begonnen met een boekje waarin ze bijhield wat ik per dag deed. Toen ik oud genoeg was, heb ik dat van haar overgenomen. Bij vandaag staat bijvoorbeeld: interview voor *Flair*, naar de film en Kabinet Rutte. Elke avond houd ik dat keurig bij.”

Schrijf je er à la Bridget Jones ook je gewicht bij? “Nee, dat niet. Maar wel hoeveel graden het die dag was, of het zonnig was of juist regende, met wie ik koffie heb gedronken. Als ik door mijn schriftje blader, kan ik precies zien met wie ik al jaren omga, of dat er al drie jaar achter elkaar op precies dezelfde datum sneeuw is gevallen. Ik vind het fijn om in de illusie te leven dat ik *in control* ben, al is dat natuurlijk niet zo.”

Is loslaten een issue in jouw leven? “Ik weet wel dat je gelukkiger wordt als je dingen loslaat, maar ik wil het liefst alles dichtbij me houden. Toen ik onlangs ging verhuizen, vond ik bijvoorbeeld een tas met afgescheurde blaadjes van zes Garfield-scheurkalenders. Onder

lichte dwang van mijn vrienden heb ik zulke dingen weggegooid, maar ik vind dat heel moeilijk.”

Heeft die drang naar controle er altijd al in gezeten? “Het is eigenlijk té erg, maar als peuter waren – na de namen van mijn vader en moeder – mijn eerste woordjes: zélf doen. Dus ja, ik ben altijd al koppig en eigenwijs geweest. Als kind was ik heel moeilijk. Depressief als baby, en op de basisschool werd ik er altijd uitgestuurd. Harentrekken, vechten. Ik kon ontzettend verdrietig of juist boos zijn. Op de middelbare school ging de knop om en werd ik wat minder raar, socialer en zat ik veel beter in mijn vel.”

Hoe gingen je ouders om met hun ‘probleemkind’? “Ze lieten me heel vrij, maakten geen punt van mijn gedrag. Anders werd ik toch alleen maar chagrijnig. Heel cliché misschien, maar ik lijk heel erg op allebei mijn ouders. Op mijn moeder in de zin van uitstraling, energie en manier van praten, op mijn vader qua denken. Mijn vader is heel principieel en dat ben ik ook, zo van: dit doe ik wel en dat doe ik niet. Mijn moeder staat juist overal voor open, gaat op een creatieve manier met onverwachte situaties om. Daarin verrassen ze elkaar nog steeds, dat vind ik heel erg leuk.”

Is hun band er een voorbeeld van hoe jij het later ook wilt? “Ja. Mijn ouders zijn nooit getrouwd, maar al wel heel lang samen en ze runnen met z’n tweetjes een architectenbureau. Desondanks zijn ze geen organisme geworden: ze zijn nog steeds twee individuen met elk hun eigen hobby’s, behoeftes en dromen. Dat is volgens mij hét geheim van een goede relatie: dat je je partner in zijn of haar waarde laat en allebei je eigen ding blijft doen. Als je jezelf alsmaar aanpast, word je een minder gelukkig mens. Daar waak ik voor. Gelukkig deelt Benja die mening.”

Benja is acteur Benja Bruijning, je vriend. Waar ken je hem van? “Nog van de Toneelschool, zes jaar geleden. We zaten bij elkaar in de klas en zijn sindsdien gewoon vrienden gebleven. Totdat vorig jaar de vonk tussen ons opeens oversloeg. Vroeger geloofde ik altijd in liefde op het eerste gezicht, dat het bám vanaf het eerste moment dat je elkaar ziet raak moet zijn. Maar dat blijkt helemaal geen regel. Niet dat ik Benja eerst helemaal niet zag staan: ik vond hem gelijk een prachtige, interessante jongen en zat al langer op hem te azen, haha. Maar achteraf ben ik blij dat we elkaar al zo goed kenden toen we verkering kregen: we weten precies wat we aan elkaar hebben, kennen de goede en slechte kanten van elkaar. Dat is een heel stabiele basis.”

Wat is er zo leuk aan hem? “Hij is heel slim, getalenteerd en rustig, terwijl ik juist heel aanwezig kan zijn, snel associeer en veel praat. De laatste tijd heb ik het heel druk gehad: filmen, fotoshoots, mijn boek. Dan denk ik wel eens: Jezus, wat komt er veel op me af. Benja blijft dan heel kalm, dat vind ik prettig. Hij is ook niet snel onder de indruk. Als ik voor een première opgedoft rondloop in een jurk met hoge hakken, dan vindt hij dat grappig, maar hij geeft er niks om. Hij vindt me het leukst zonder make-up en tierelantijnen.”

Maakt zo’n nieuwe liefde je onzeker? Of komt dat woord überhaupt niet in je vocabulaire voor? “Ik heb net een boek geschreven waarin de hoofdpersoon constant allerlei gekke beelden ziet. Die beelden komen uit mijn hoofd. Dat is heel intiem, veel intiemer dan wanneer mensen je in een rol op tv zien. Natuurlijk maakt dat me wel eens onzeker, maar ik vind ook dat ik fouten mag maken. Als je jezelf wilt ontwikkelen, hoort dat er gewoon bij. Om die reden vind ik ook dat je nergens spijt van moet hebben.”

Makkelijk praten als je zoals jij succesvol, mooi én slim bent... Fel: “Het is niet zo dat ik mezelf de leukste en knapste persoon op aarde vind, maar ik geloof er wel in dat je jezelf moet accepteren zoals je bent. Ik ben niet perfect, maar prima zoals ik ben. Al kan ik er ook heus wel eens van balen dat ik schoenmaat 41 heb. Ik pas nooit leuke schoenen, echt nooit.”

Over maten gesproken: je hebt voordat je actrice werd als model gewerkt. Let je nog steeds goed op je lijn? “Ik probeer zo gezond mogelijk te leven. Sinds ik op mijn veertiende een salmonellavergiftiging heb gehad van kip, eet ik geen vlees meer en ik wil elke dag fruit en groente binnenkrijgen. Niet omdat je daar dun van wordt, maar omdat ik het belangrijk vind om fit en gezond te zijn. Daarom sport ik ook veel: yoga omdat ik die bewegingen fijn vind en het goed is voor mijn concentratie, maar ook hardlopen en sinds kort boksen.”

Wat wilde je als klein meisje eigenlijk worden? “Alles eigenlijk, maar mijn top drie bestond uit regisseur, schrijfster en politica. En omdat ik de etalages van De Bijenkorf altijd zo mooi vond, wilde ik ook wel etaleur worden. Nogal bazige beroepen, eigenlijk. Aan de andere kant kun je als je regisseert en schrijft wel lekker je eigen verhaal vertellen. En dat klopt dan wel weer heel erg.”

Maar je grote passie blijft acteren. Toch? “Ja, ik vind filmen te gek. Ik word er heel blij van en prijs mezelf gelukkig dat ik elke keer met mij neus in de boter val. De kinderfilm *Tony Tien* met onder andere Annet Malherbe, en Jeroen Spitzenberger de VPRO-serie *De Macht van Meneer Miller* die deze maand op tv is, de film *Loft* die in december in première gaat. Toen ik het script van *Loft* las, dacht ik echt: wauw, wat een eer dat ik hierin mag spelen!”

De film gaat over vijf getrouwde mannen die een loft delen waarin ze hun minnaressen – waaronder jijzelf – ontvangen. Kun je je daar iets bij voorstellen? “Nee, het lijkt me helemaal niks om een affaire te hebben met een getrouwde man of om zelf vreemd te gaan. Als ik verliefd ben, wil ik volledige aandacht krijgen én geven. Ik kan ook helemaal niet liegen: het kostte me al enorm veel moeite om mijn omgeving niets te vertellen over mijn deelname aan *Wie is de Mol?* in 2011. Ik zou mezelf waarschijnlijk verspreken en dan enorm in de problemen raken. Dus nee, ik ben gewoon monogaam. Punt. Dat is weer dat principiële van mijn vader, haha.”

Heb je wel eens op een andere manier een hart gebroken? “Nee, want volgens mij ben ik altijd op tijd eerlijk geweest. Ik ben best een flirt en kan rustig een hele avond leuk dansen of kletsen met een man, maar ik geef nooit het idee dat er een kans op meer is met mij. Andersom is mijn eigen hart ook nooit echt gebroken. Ik heb één lange relatie gehad die werd verbroken maar dat besluit hadden Tygo (Gernandt, red.) en ik samen genomen. Daarna heb ik een paar keer meegemaakt dat een man me na twee maanden al liet weten dat hij er geen zin meer in had. Mijn remedie was dan om zo’n man met mijn vriendinnen in de kroeg helemaal te verguizen, alles op te noemen wat stom aan hem was, en daarna kon ik dan weer op normale voet met hem omgaan.”

Dat klinkt allemaal heel redelijk en beschaafd. Heb je ook nog een wilde, ongebreidelde kant? Lachend: “Ik heb nooit gerookt, geen drugs gebruikt, zelfs geen enkele onenightstand gehad. Ik houd wel van een wijntje, gezellig met vrienden en vriendinnen, maar ik word nooit echt dronken. Bóring! Het lijkt me gewoon niet zo productief om avond in avond uit naar de klote te gaan. Ik vind het leuker om fris wakker te worden en dan leuke dingen te gaan doen in de zon.”

Van welke leuke dingen droom je? Wat wil je nog bereiken? “Je kunt wat mij betreft niet groot genoeg dromen, alleen lijkt het me beter om dat soort dingen geheim te houden. Misschien wil ik acht kinderen, maar wie zegt dat het me gegeven is? Doorbreken in het buitenland is ook zoets. Veel te abstract en bovendien acht ik het niet als het hoogste om gelukkig te worden. Ik hoop dat ik projecten mag blijven doen waar ik achter sta, misschien wil ik ooit wel gaan regisseren en het lijkt me heel leuk om kinderen te hebben. Maar nu nog niet, hoor.”

Anna’s favorieten

Muziek: “Ray Charles is fijn, ik word vrolijk van die man. En Michael Jackson omdat ik ermee ben opgegroeid en het nog steeds de beste dansmuziek is.”

Actrice: “Kate Winslet, Ava Gardner, Audrey Hepburn.”

Film: “*Lucia Y El Sexo* van Julio Medem. Heel magisch. Amélie vind ik ook nog steeds goed.”

Restaurant: “Lab111 in Amsterdam, lekker interieur en goed eten. En Toscanini op de Lindengracht: écht Italiaans eten.”

Boek: “Ik heb geen lievelingsboek, maar *Publieke Werken* van Thomas Rosenboom is een aanrader.”

Land: “Italië, daar heb ik de afgelopen drie jaar gekampeerd met vriendinnen.”

Tv-programma: “*Mad Men, Dexter, Keuringsdienst van Waarde, Wie is de Mol?*.”

Winkel: “Ik vind de Hema leuk: heel Nederlands en ze hebben er altijd iets wat je nodig hebt.”

Hobby’s: “Schilderen, lezen, tekenen, schrijven.”

Eten: “Pannenkoeken, sushi en croissantjes. Ik ontbijt nooit, maar dat soort eten vind ik wel heel fijn. Beschuitjes met kaas, mmm.”

Website: www.schlijper.nl. Fotograaf Thomas Schlijper zet elke dag een andere foto op zijn site – en ze zijn allemaal even mooi en verrassend.”

Vervoermiddel: “Fiets, *by far*. Ik heb wel een rijbewijs, maar een auto vind ik voor als je op vakantie gaat. Fietsen geeft een vrij gevoel.”

Wie is Anna?

Anna Drijver (1983) werd geboren in Den Haag en begon op haar veertiende te werken als model. Ze volgde enkele acteerworkshops, de dagopleiding aan De Trap en studeerde af aan de Amsterdamse Toneelschool&Kleinkunstacademie. Daarna speelde ze onder meer in de BNN-serie *Bitches, Bride Flight, Komt een vrouw bij de dokter* en *Stella’s Oorlog*. Op dit moment is ze te zien in de VPRO-serie *De Macht van Meneer Miller* en in december gaat de film *Loft* in première waarin Anna naast onder meer Barry Atsma, Jeroen van Koningsbrugge en Fedja van Huêt speelt. Ook is bekend gemaakt dat ze een van de kandidaten is van *Wie is de Mol? 2011*. Daarnaast komt deze maand Anna’s eerste roman uit: *Je blijft*.